

Tangled Up

COMPANY ALUD

Strapatsen op straat

Tom Permentier

Gezien op 01 augustus 2026
Leopoldpark, Oostende in kader van
Theater aan Zee

Hij heeft een grote drinkbus en ik een kleine! Luchtacrobaten Seraphim Richter en Daniel Fernández López laten zich verleiden tot een Calimeromopje in hun nieuwe straatvoorstelling 'Tangled Up', wat 'in de knoop' betekent. Zowel ter land als in de lucht (en in Oostende nog net niet ter zee) geraken de twee met elkaar in de knoop. Het gedeelte in de lucht mag er zijn, maar de bijhorende slapstick is er een van dertien in een dozijn.

06 AUGUSTUS 2026

Het publiek op Theater aan Zee bestaat uit joelende kinderen en ouders die hun joelende kinderen proberen in toom te houden. Richter heeft voldoende aan één spectaculaire turnoefening om alle ogen in zijn richting te laten draaien. Fernández López geraakt niet verder dan een stuntelige koprol. Zo presenteert het duo zich als acrobaat en clown. In traditioneel circus zijn die twee elkaars negatief. Als een artistieke yin en yang houden de alleskunner en de ogenschijnlijke niksnut elkaar in evenwicht. In 'Tangled Up' groeien de tegenpolen geleidelijk aan naar elkaar toe. Vooral Fernández López blijkt toch meer acrobaat dan op het eerste gezicht lijkt.

Tederheid en kracht gaan hand in hand bij de synchrone figuren van Richter en Fernández López.

Dat uit zich onder meer in zijn virtuoze solo op de *straps*. Dat zijn twee hangende spanbanden met lusjes aan de uiteindes voor de handen of de voeten. Deze lianen hangen aan een constructie met drie ijzeren steunpilaren, die monumentaal hoog boven het publiek uittorent. Geregeld zwieren de artiesten aan de linten als was het een zweefmolen. Dan zijn ze op hun best. Het slotduet van 'Tangled Up', waarbij Richter en Fernández López cirkels draaien met elk een

lus in de hand, is van een welgekomen poëzie. Tederheid en kracht gaan hand in hand bij de synchrone figuren van Richter en Fernández López. Uitgerekend in de ontknoping van de voorstelling is de verstrengeling van de titel voor de eerste keer innig.

Dit hoogtepunt komt niet uit de lucht gevallen: 'Maelstrom', de zaalvoorstelling van Company Alud, staat bol van zulke momenten. Met de voorspelbare kolder tussendoor voelt die productie aan als heen en weer zappen tussen een auteursfilm en een goedkope sitcom. In 'Tangled Up' kiest het gezelschap resoluut voor het vermaak. Dat heeft twee voordelen: enerzijds heeft het poëtische einde daardoor een groter effect, anderzijds komen de voorafgaande kluchten beter tot hun recht in een voorstelling zonder geladen premisse. De grote woorden op de website van Alud ten spijt, wil deze familieshow niet veel meer zijn dan luchtig en onschuldig circus, hoofdzakelijk gericht op jonge kinderen. Het thema van de verwarring ligt als een dun sausje over het geheel.

Onderbroekenlol

Desondanks missen de komische routines, net als bij 'Maelstrom', originaliteit. De stille-film-humor, zoals het overdreven buigen na één truc, schippert tussen charmant en irritant. Het ultieme zwakgebod volgt wanneer Fernández López de salsa danst op de tonen van de Buena Vista Social Club. Het duurt niet lang of hij staat centraal op het podium met zijn broek aan de knieën en de handen voor zijn kruis. Hoe komt het toch dat veel circusartiesten bij humor vervallen in flauwe (onderbroeken)lol? Hoe komt het dat zij die op technisch vlak niet aarzelen om hun leven te riskeren, in de encenering liefst scoren met brave keuzes?

'Tangled Up' is een klein halfuurtje leutig tijdverdrijf. Mag het ook meer zijn?

Bij Richter en Fernández López is de clowneske inkleding van hun acrobatie deel van hun artistieke identiteit, ook al komt hun ware talent pas naar boven zodra ze met handen of voeten aan de *straps* bungelen. Voor het jonge publiek is 'Tangled Up' een klein halfuurtje leutig tijdverdrijf. Mag het ook meer zijn?